

## Arrest

nr. 300 687 van 29 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X  
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 25 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat B. D'HONDT *loco* advocaat B. LOOS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 7 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 9 augustus 2021 om internationale bescherming. Op 20 april 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 24 april 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. Je bent geboren op (...) 2008 in het subdorp Khojghan van het hoofddorp Qalay Sheikh, gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. Je woonde heel je leven in Khojghan en ging vijf jaar naar school. Daarnaast ging je sinds je vier of vijf jaar tot één maand voor je vertrek uit Afghanistan ook naar de madrassa. Jouw broer S. N. (...) verblijft samen met jou in België. Jouw broer M. (...) is nog in Turkije en jouw drie andere broers Z. R. (...), O. (...) en I. (...) verblijven net zoals jouw zus S. (...) nog bij jouw moeder in Afghanistan. Jouw moeder, drie broers en zus wonen momenteel bij je grootvader van vaderszijde in jullie dorp. Vroeger werkte jouw vader in jullie dorp in een meisjesschool als leraar. Toen de meisjesschool in brand werd gestoken door de taliban ging je vader in Jalalabad werken als vuilnisophaler. Jouw vader verblijft sinds de machtsovername van de taliban in Pakistan.*

*De qari van jouw madrassa vertelde tegen jou, jouw broer M. (...) en de andere leerlingen dat de taliban goede mensen waren en jullie hen moesten helpen. Sinds je vier of vijf jaar oud was kwamen de taliban reeds naar de madrassa. Ze predikten tegen jullie, vanaf dat je tien of elf jaar oud was toonden hun vuurwapens en hoe die te gebruiken. Na enkele van dergelijke bezoeken van de taliban vertelden jij en M. (...) dit tegen jullie grootvader. Jullie grootvader zei dat de taliban jullie op het slechte pad zouden brengen, dat de qari lid is van de taliban en hij verbood jullie om nog naar de madrassa te gaan. De leerlingen van de madrassa kwamen vervolgens langs jouw huis om te vragen waarom je niet meer naar de madrassa kwam. Je grootvader liet ze weten dat jullie ziek waren en dus niet meer naar de madrassa konden komen. Ongeveer één maand voor je Afghanistan verliet stopte je met naar de madrassa te gaan.*

*In dezelfde periode dat je stopte met naar de madrassa te gaan werd het huis van H. (...), N. A. (...) en hun vader door de politie 's nachts aangevallen. Deze drie leden van de taliban, evenals twee van hun verwanten, werden toen gedood. Hun huis werd tevens in brand gestoken. Aangezien jouw grootvader van vaderszijde een eerder grondconflict had met de grootvader van H. (...), N. A. (...) en hun vader, en omdat jouw vader in Jalalabad werkte werd hij via jouw broer enkele dagen na dit incident beschuldigd van spionage tegen hen. Volgens enkele verre neven van de slachtoffers, die ook tot de taliban behoorden, zou jouw vader de slachtoffers bij de politie hebben verklikt, maar dat deed hij niet. Jouw vader was op het moment van de politieaanval in Jalalabad en keerde sinds hij beschuldigd werd nooit meer terug naar huis. Na deze beschuldiging kwamen die verre neven van de slachtoffers wel regelmatig naar jullie huis om jullie te bedreigen. Ze zeiden dat ze jouw vader, N. (...), M. (...) en jou wilden oppakken en doden. Toen die neven naar jouw huis kwamen hebben ze je broer Z. R. (...) ook frequent geslagen. De dorpsouderen kwamen tussen en zorgden ervoor dat Z. R. (...) niet werd meegenomen.*

*Jouw familie besloot om jou en M. (...) Afghanistan te doen verlaten. Ongeveer één maand na de politieaanval verliet je samen met M. (...) jullie dorp. Jullie reisden via Jalalabad en Kabul naar Pakistan met behulp van een smokkelaar. Vanuit Pakistan trokken jullie naar Iran en vervolgens naar Turkije. Omdat jullie onvoldoende geld hadden bleef M. (...) achter in Turkije en reisde je alleen door naar Italië waar je broer N. (...) jou kwam ophalen. Na een reis via Frankrijk en acht maanden nadat je Afghanistan verliet kwam je in België aan op 7 augustus 2021 en diende je op 9 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.*

*Na jouw vertrek uit Afghanistan bleven de verre neven van H. (...), N. A. (...) en hun vader om de paar dagen naar jouw familie komen om jullie te bedreigen. Ze vroegen naar jullie en wilden dat jouw vader en zijn zonen zouden terugkomen of anders zouden ze jouw familie in Afghanistan doden en hun huis in brand steken. Je familie vertelde hen dat jullie Afghanistan inmiddels hadden verlaten. Enkele dagen voor jouw persoonlijk onderhoud vertelde je moeder dat die neven nog steeds bij hen langskomen, ze jullie blijven lastigvallen, ze Z. R. (...) vaker in elkaar blijven slaan en ze ook nog naar jullie vragen. Jouw grootvader van vaderszijde diende na jouw vertrek uit Afghanistan één keer een klacht in bij de districtsautoriteiten tegen jullie bedreigers.*

*Jouw vader verblijft sinds de machtsovername van de taliban in Pakistan.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de verre neven van H. (...), N. A. (...) en hun vader omwille van de beschuldigingen aan het adres van jouw vader. Daarnaast vrees je gevisieerd te worden door de taliban bij terugkeer wegens jouw verblijf in België waardoor ze ervan uitgaan dat je niet meer bidt en je met vreemde meisjes omgaat.*

*Ter staving van jouw verzoek leg je van volgende documenten de kopieën neer: een attest van de madrassa; twee foto's van een begrafenis; drie foto's van een verwoest gebouw; een Facebook-afdruk van een overleden persoon (d.d. 19 mei); de paspoorten en taskaras van jou, jouw vader en jouw grootvader; een brief van de dorpsouderen; een politieklacht inzake het grondgeschil van je familie (d.d. 20/06/1397 Afghaanse kalender, zijnde 11/09/2018 Gregoriaanse kalender); foto's en documenten van jouw vader in Pakistan; en een video van een nieuwsreportage.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.*

*Op basis van jouw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat je geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond hebt. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de verre neven van H. (...), N. A. (...) en hun vader omwille van de beschuldigingen aan het adres van jouw vader. Daarnaast vrees je gevisieerd te worden door de taliban bij terugkeer wegens jouw verblijf in België waardoor ze ervan uitgaan dat je niet meer bidt en je met vreemde meisjes omgaat (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 28/11/2022, hierna CGVS, p.17). Enkele inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in jouw verklaringen verhinderen echter dat er aan jouw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.*

*Op de eerste plaats moet vastgesteld worden dat je als reden voor de beschuldiging van jouw vader en als oorzaak voor jullie problemen, verwijst naar het profiel van jouw vader en zijn noodgedwongen verblijf in Jalalabad (CGVS p.13,19,21). Jouw vader werkte vroeger als leraar in een meisjesschool in jullie regio, maar nadat deze in brand werd gestoken door de taliban moest hij naar Jalalabad gaan (CGVS p.13-14,21). Jouw vader en zijn vader waren sinds lange tijd ook reeds verwickeld in een grondconflict met talibanleden (CGVS p.19-20). Jouw vader trok dus naar Jalalabad gezien de voornoemde (grond)problemen met de taliban en zijn werk als leraar in een meisjesschool (CGVS p.13-14,21). Er moet echter worden gewezen op de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw broer S. N. (...). Er werd toen immers besloten dat er geen geloof kon worden gehecht aan het profiel van jullie vader als leraar in de meisjesschool en zijn verblijf nadat de school in brand werd gestoken (zie administratief dossier). Aangezien het profiel, het verblijf en de eerdere problemen van je vader reeds ongeloofwaardig werden bevonden, is het zodus tevens niet geloofwaardig dat je vader in Jalalabad ging werken omwille van deze eerdere problemen, omwille van zijn werk als leraar in de meisjesschool en dat hij beschuldigd werd door de taliban.*

*Twee of drie dagen na de aanval op het huis van H. (...), N. A. (...) en hun vader werd jouw vader beschuldigd van spionage (CGVS p.11) Je vader verbleef op dat moment in Jalalabad en keerde sindsdien nooit meer terug naar huis (CGVS p.13). Ongeveer één maand na de aanval op het huis van H. (...), N. A. (...) en hun vader verliet jij Afghanistan en na een reis van om en bij de acht maanden kwam je in België aan op 7 augustus 2021. Dit betekent dat jouw vader sinds ongeveer december 2020 nooit meer naar huis en naar jou terugkeerde. In die zin is het vreemd dat je geen enkele informatie hebt over waar je vader verbleef sindsdien, zijnde toch ongeveer twee jaar lang. Je weet alleen dat hij sinds de machtsovername van de taliban in Pakistan verblijft (CGVS p.13,20).*

*Je hebt wel geen idee hoe je vader Afghanistan dan verliet naar Pakistan (CGVS p.20). Je hebt ook geen enkele kennis over waar je vader in Pakistan verblijft of in welke omstandigheden (CGVS p.13-14). Of je vader werkt in Pakistan of welke activiteiten hij er heeft kan je niet aangeven omdat je er niet naar vroeg (CGVS p.13-14). Of hij er alleen of met andere mensen samenwoont, en of hij er familie of vrienden heeft, weet je evenmin (CGVS p.14). Je weet opmerkelijk genoeg wel dat je vader niet naar Europa wil komen en in Pakistan wenst te blijven (CGVS p.14). Waarom dat zo is weet je dan weer niet (CGVS p.14). Aangezien jij en je broer N. (...) veilig in België zijn en jullie contact onderhouden met jullie vader is het opvallend dat je bovenstaande kennis ontbreekt (CGVS p.8,13). Je vader was immers destijds in Afghanistan op de vlucht en nu nog steeds omwille van jullie problemen. Het gebrek aan kennis en interesse in het lot van je vader valt dus op en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.*

*Voorts moet jouw kennis over de aanval van de politie en de slachtoffers tegen het licht worden gehouden. Zo heb je geen informatie over vanwaar de politie kwam toen ze het huis aanvielen, of de politieagenten geüniformeerd waren, noch over hoeveel wagens of agenten er toen aanwezig waren (CGVS p.17-18). Opmerkelijk hierbij is ook dat je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog aangaf dat de slachtoffers werden gedood door soldaten en dat je op het CGVS zei dat ze door de politie werden omgebracht (CGVS-Vragenlijst; CGVS p.8,10,15,17). Welke functies of rollen binnen de taliban H. (...), N. A. (...), hun vader en hun verre neven op zich namen weet je ook niet (CGVS p.18). Hoe de twee andere omgekomen personen heetten en hoe ze verwant waren aan H. (...), N. A. (...) en hun vader weet je evenmin (CGVS p.18). Nochtans had je de kans om je te informeren daar je ongeveer pas één maand na de aanslag Afghanistan verliet, je een tijd samen met je oudere broer M. (...) onderweg was, en jij en je familie in contact stonden en nog steeds staan met elkaar (CGVS p.8,13). Jouw gebrekkige kennis over deze personen en de aanval op hun huis, zijnde de oorzaak van jouw problemen waardoor je je land definitief moest verlaten, wijzen opnieuw op een desinteresse die niet in overeenstemming is te brengen met jouw aangehaalde vrees voor vervolging.*

*Daarnaast is het niet aannemelijk dat jouw familie aanwezig was en foto's nam op de begrafenis van de slachtoffers alsook van hun verwoest huis (CGVS p.9,20; zie ingediende documenten nrs 2 en 3). Rekening houdend met het gegeven dat iedereen in het dorp ervan op de hoogte was dat H. (...), N. A. (...) en hun vader leden van de taliban waren, je heel je leven doorbracht in een dorpscontext, jouw familie met de tegenpartij al sinds lang problemen kende omwille van een grondconflict, alsook omwille van het profiel en eerder werk van je vader als leraar in een meisjesschool, is het niet aannemelijk dat jouw familie op de begrafenis welkom zou zijn, laat staan er foto's te nemen van de overledenen (CGVS p.7,13-14,18-21). Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat de door jou ingediende afdruk van sociale media, en waarop de overleden vader van H. (...) en N. A. (...) tijdens zijn begrafenis te zien is, dateert van 19 mei (zie ingediend document nr 4). Uit jouw verklaringen valt af te leiden dat de aanval op het huis van H. (...), N. A. (...) en hun vader plaatsvond ongeveer één maand voor je vertrek uit Afghanistan, wat neerkomt op de periode rond december 2020 (CGVS p.9). In die wetenschap dateert de post op sociale media van 19 mei 2021 of 19 mei 2022, hetgeen toch opmerkelijk is indien, zoals jij aangeeft, de vader omkwam in de periode van december 2020.*

*Het gedrag van jou en je broer M. (...) valt op een ander punt opnieuw op. De taliban kwamen al naar de madrassa waar jullie les volgden vanaf dat jij vier à vijf jaar oud was (CGVS p.6). Je ging bijna dagelijks naar de madrassa en dit tot ongeveer één maand voor je vertrek, zijnde dus tot ongeveer december 2020 (CGVS p.6). Op dat moment was je toen veertien jaar en M. (...) zestien jaar. Toen de taliban naar jullie madrassa kwamen preekten ze tegen jullie en spraken over (het gebruik van) wapens, hetgeen jij en M. (...) niet goed vonden (CGVS p.4,15-16). De taliban spraken tegen jou over je aan te sluiten bij hen om tegen de ongelovigen te vechten en jij en M. (...) vonden het wel vreemd om dan andere moslims te doden (CGVS p.16). Ondanks dat de taliban, met wie je familie al lang problemen kende, reeds geruime tijd naar jullie madrassa kwamen, tegen jullie preekten en wapens toonden, hebben jij en M. (...) dit pas vele jaren later verteld aan jullie grootvader (CGVS p.6,15-16). Het is niet aannemelijk dat jij en M. (...) dit jarenlang zouden hebben verzwegen. Gezien de relatie van jouw familie met de taliban, jullie (langlopende) problemen met de taliban, waardoor je vader en je broer N. (...) de regio reeds moesten verlaten, is het niet aannemelijk dat jij en M. (...) zo lang zouden hebben verzwegen dat de taliban naar jullie madrassa kwamen met als doel jullie te rekruteren. Eveneens kunnen er grote vraagtekens gezet worden bij de motivatie van de taliban om jou en M. (...) te rekruteren, gezien jullie afkomstig zijn uit een familie die net problemen met de taliban had en wiens vader tegen de taliban inging door les te geven aan meisjes. Wat dit betreft moet aangestipt worden dat er door de taliban net vaak beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, zoals blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op. Jouw profiel wijkt hier duidelijk van af en het is dan ook niet aannemelijk dat de taliban precies jou wilden opnemen binnen hun*

rangen. Dat de taliban een grondige inschattingsfout maakten door personen zoals jou te benaderen is trouwens ook duidelijk gebleken uit het gegeven dat jij, net als je broer M. (...), Afghanistan verliet. Je toont met andere woorden zelf aan dat de plannen van de taliban met jou weleens anders konden uitdraaien. Het risico dat de taliban zouden nemen door iemand zoals jou in hun rangen op te nemen is dus niet aannemelijk gelet op voorgaande observaties.

De vaststelling dat de gronden nog steeds in eigendom zijn van jouw familie is eveneens opmerkelijk (CGVS p.20). Je voert aan dat de tegenpartij niet de macht heeft om de gronden in te palmen zolang jullie over de eigendomsaktes beschikken, hetgeen vragen doet rijzen bij de beweerde banden van de tegenpartij met de taliban (CGVS p.20). Anders zou toch verwacht kunnen worden dat, zeker sinds de machtsvername door de taliban, het conflict niet in jullie voordeel werd beslecht. Tot slot stel je dat je grootvader na je vertrek een klacht indiende in het districtshuis naar aanleiding van de bedreigingen geuit door de neven van de slachtoffers (CGVS p.21). Wanneer die klacht werd ingediend kan je wederom niet bepalen en de enige door jou neergelegde klacht dateert van 2018 en gaat louter over jullie grondconflict, zonder dat er sprake is van betrokkenheid van de taliban (CGVS p.21; zie ingediend document nr 7).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er aldus geen geloof worden gehecht aan jouw relaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon

in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheids\\_situatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische

bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en*

bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de

actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat

personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot twee jaar geleden in Afghanistan hebt verbleven. Bovendien stel je dat je er vijf jaar naar school ging, en ongeveer negen jaar naar de madrassa (CGVS p.5-6; zie ingediend document nr 1). Verder onderhoud je contact met familie in Afghanistan, praktiseer je de islam door te bidden en de feestdagen te vieren (CGVS p.6-8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Door er enkel op te wijzen dat je in België op school en tijdens sportactiviteiten zou omgaan met meisjes en dat de taliban zouden denken dat je niet meer bidt, hetgeen overigens niet klopt, ben je er niet in geslaagd het voorgaande in een ander daglicht te plaatsen (CGVS p.17).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die nog niet werden besproken zijn niet van die aard om voornoemde vaststellingen te wijzigen. Dat je les volgde in de madrassa wordt niet betwijfeld. Ook aan de identiteit van jou, jouw vader,

*en jouw grootvader wordt niet getwijfeld, hetgeen je middels de taskara's en paspoorten aantoont. Deze documenten kunnen echter louter dienen als bewijs van identiteit. Inzake de foto's van een begrafenis, van een verwoest gebouw, van jouw vader in Pakistan samen met zijn documenten uit Pakistan, alsook de video van de nieuwsreportage, moet benadrukt worden dat deze stukken bewijskracht missen inzake je persoonlijke asielmotieven. Dergelijke stukken hebben dus niet het vermogen om ongeloofwaardige verklaringen recht te trekken.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

### 2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een briefwisseling met de FOD Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 3);
- een attest van de Afghaanse ambassade van 2 mei 2023 (stuk 4);
- een standpunt van de FOD Buitenlandse Zaken over de hervatte afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel (stuk 5);
- een *powerpoint* van Nansen van november 2022 over het rapport "*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*" van UNHCR (stuk 6);
- een aantal *screenshots* van verzoekers profiel op *TikTok* (stuk 7);
- een voorlopig document "*Inschrijving Buitengewoon Onderwijs*" (stuk 8);
- een verklaring van verzoekers klasleerkracht en leerling- en trajectbegeleider en de identiteitskaarten van deze personen (stuk 9);
- een aantal foto's van verzoeker tijdens (klas)activiteiten (stuk 10).

2.2.2. Op 20 november 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022 voegt en waarin zij refereert aan het rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022, aan de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023, aan het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022, aan de "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022, aan het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022, aan het "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van

augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022 en aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023.

2.2.3. Bij een op 24 november 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet mailverkeer tussen zijn advocaat en de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 1), een aantal foto's van klasactiviteiten (stuk 2), een attest van schoolbezoek van 16 november 2023 (stuk 3), een schoolrapport van de eerste periode van het schooljaar 2023-24 (stuk 4), een verklaring van zijn pleegzorgbegeleider en diens identiteitskaart (stuk 5) en een verklaring van zijn voogd (stuk 6) als nieuwe stavingstukken.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

### 2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

### 2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) enkele inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in zijn verklaringen verhinderen dat er aan zijn verzoekmotieven geloof kan worden gehecht, omdat (ii) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een

burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (iii) er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, omdat (iv) niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden en omdat (v) de documenten niet van die aard zijn om deze vaststellingen te wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hietegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

#### 2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij gedood zal worden door de verre neven van drie talibanleden omdat deze talibanleden, wiens grootvader met zijn grootvader in een conflict over grond verzeild was geraakt, werden gedood bij een aanval door de politie op hun huis en zijn vader ervan beschuldigd werd hen bij de politie te hebben verklikt.

Daarnaast stelt verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen dat hij wegens zijn verblijf in België zal worden gevisieerd door de taliban, die ervan zouden uitgaan dat hij niet meer bidt en met vreemde meisjes omgaat (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). In zijn verzoekschrift en zijn op 24 november 2023 neergelegde aanvullende nota gaat verzoeker tevens uitgebreid in op zijn (vermeende) nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op

verdoevende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLOnews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn

teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, "*Guidance Note*" van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*" van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat dit in zijn geval wel zo is.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79).

Er wordt niet betwist dat verzoeker eind augustus 2008 geboren is (adm. doss., stuk 8, map 'DVZ', Fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné'), wat betekent dat hij 12 jaar was toen hij Afghanistan rond januari 2021 verliet (*ibid.*, en adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22) en net geen 13 jaar toen hij op 7 augustus 2021 in België aankwam. Op 9 augustus 2021 diende hij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft verzoeker onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus drie jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel ongeveer twee en een half jaar in België. Heden is verzoeker 15 jaar oud. Sinds zijn aankomst in België woont hij samen met zijn oudere broer N., waarbij zij worden begeleid door Pleegzorg Provincie Antwerpen vzw.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker (buitengewoon) onderwijs volgt, de Nederlandse taal spreekt, cricket speelt in een club en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud (onder meer) aangegeven dat hij in België met meisjes omgaat en dat hij daardoor problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Hij stelde tijdens zijn persoonlijk onderhoud tevens actief te zijn in een cricketclub in Oostende (*ibid.*, p. 4), wat ook door zijn voogd wordt bevestigd in haar verklaring (aanvullende nota verzoeker, stuk 6).

Verder tonen de door hem neergelegde stukken aan dat verzoeker vorig schooljaar les volgde in een praktijkgerichte OKAN schakelklas voor leerlingen met een traaglerend profiel. Verzoeker zou bij de start van het schooljaar (onder meer) moeite hebben gehad met het respecteren van gezag en het vertrouwen van anderen en zou, indien hij het gevoel had dat hij geen controle meer had over een situatie of dat hij niet werd gerespecteerd, de neiging hebben gehad om verbaal en agressief te reageren. Zijn klasleerkracht en zijn leerling- en trajectbegeleider stellen dat hierover gesprekken werden gevoerd met zijn voogd en pleegzorgbegeleider, zodat hij kon werken aan het aanvaarden van autoriteit, het opbouwen van vertrouwensbanden en het respecteren van regels (stukkenbundel verzoeker, stuk 9). Verzoeker zou in dit verband een training hebben gevolgd waarin de thema's 'grenzen stellen en respecteren', 'eigen lichaamsbewustzijn' en 'samenwerken' aan bod kwamen. Daarnaast zou hij hebben deelgenomen aan een traject om, samen met een individuele begeleider, te werken aan het aanvaarden van autoriteit, het bouwen van een vertrouwensband met anderen en het leren aanvaarden van regels (*ibid.*, en aanvullende nota verzoeker, stuk 6). De begeleiders van deze trajecten zouden allen hebben aangegeven dat verzoeker het goed wilde doen en zich makkelijk liet begeleiden (*ibid.*). Zijn klasleerkracht en leerling- en trajectbegeleider stellen dat zij zien dat verzoeker hierin een hele evolutie heeft doorgemaakt (stukkenbundel verzoeker, stuk 9). Ook zijn pleegzorgbegeleider en voogd geven aan dat verzoeker adviezen en ideeën die hem worden aangereikt overneemt en hard heeft gewerkt aan zijn emotieregulatie (aanvullende nota verzoeker, stukken 5 en 6). Omwille van zijn kwetsbaarheid en traag lerend profiel en omdat hij nood blijft hebben aan een veilige-, beschermde- en gestructureerde omgeving waar er ruimte is voor individuele begeleiding en er verder gewerkt kan worden aan het opbouwen van vertrouwensbanden, het versterken van zijn zelfbeeld en het leren omgaan met autoriteit, startte verzoeker in het huidige schooljaar 2023-24 in het buitengewoon secundair onderwijs (stukkenbundel verzoeker, stukken 8 en 9, en aanvullende nota verzoeker, stukken 3-6). Zijn voogd geeft aan dat verzoeker duidelijk goed op zijn plaats zit in het buitengewoon secundair onderwijs nu hij omwille van (onder meer) zijn beperkingen op vlak van sociale vaardigheden duidelijk nood heeft aan extra omkadering en bescherming en benadrukt dat verzoeker cognitief "*allesbehalve heel sterk*" is, wat er ook toe leidt dat hij niet steeds inzicht heeft in maatschappelijke structuren en in wat er van hem wordt verwacht. Zij stelt tevens dat zijn school aangeeft dat verzoeker tijd nodig heeft om te wennen aan nieuwe situaties en personen (aanvullende nota verzoeker, stuk 6).

Zijn pleegzorgbegeleider stelt dat verzoeker ondanks zijn kwetsbaarheid door zijn leer- en gedragsproblematiek heel hard heeft gewerkt aan zijn schoolse vaardigheden (aanvullende nota verzoeker, stuk 5). Uit zijn schoolrapport van de eerste periode van het schooljaar 2023-24 (aanvullende nota verzoeker, stuk 4) blijkt ook dat verzoeker wil bijleren. Zijn klasleerkracht en zijn leerling- en trajectbegeleider stellen dat verzoeker "*één van de meest gemotiveerde leerlingen uit de klas*" is, dat hij enorm graag Nederlands wil leren en dat hij alle mogelijkheden aanneemt om zich zo goed mogelijk te integreren in België (stukkenbundel verzoeker, stuk 9). Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker ondertussen Nederlands spreekt.

Uit de verklaring van zijn klasleerkracht en leerling- en trajectbegeleider blijkt verder dat verzoeker een groot rechtvaardigheidsgevoel heeft, *open minded* is en het normaal vindt dat mannen en vrouwen voor de wet gelijk zijn (stukkenbundel verzoeker, stuk 9). Verzoeker neemt deel aan (klas)activiteiten in een diverse klasgroep en poseert op één van de foto's onder een boog waarop "*hier is plaats voor iedereen*" in regenboogkleuren staat geschreven (*ibid.*, stuk 10, en aanvullende nota verzoeker, stuk 2).

De Raad stelt verder vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft aangegeven actief te zijn op sociale media (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Uit de *screenshots* van zijn *TikTok*-profiel (stukkenbundel verzoeker, stuk 7) blijkt dat verzoeker video's deelt waaruit zijn steun voor de voormalige Afghaanse overheid blijkt. Zo deelt hij video's met boodschappen als "*Free Afghanistan*" en plaatst hij video's van de Afghaanse vlag, van een Afghaanse militaire parade, van Afghaanse soldaten en van de Afghaanse Onafhankelijkheidsdag.

Verzoeker heeft een groot deel van zijn puberteit en adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in

België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Hoewel verzoeker nog maar twee en een half jaar in België verblijft, geven de bijgebrachte documenten aan dat hij zich integreert in de Belgische samenleving en dat hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs – waarbij hij zich ook één van de landstalen eigen maakt – een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het subdorp Khojghan van het hoofddorp Qalay Sheikh, gelegen in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk ook het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban (of van andere groeperingen zoals ISKP) zal komen te staan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers (erg) jonge leeftijd, zijn verblijf in België, zijn leer- en gedragsproblematiek en zijn herkomst uit de provincie Nangarhar, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN